

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoCsp/40/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121528253
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:6121528253.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanému: N. G., nar. X.X.XXXX, trvale bytom Z. XX, o zaplatenie 578,07 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 24. mája 2022 č. k. 36Csp/85/2022-82, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 578,07 eura, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 29,85 eura od 15. 01. 2019 do zaplatenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 170,56 eura od 14. 02. 2019 do zaplatenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 25,66 eura od 14. 03. 2019 do zaplatenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 16 eur od 12. 04. 2019 do zaplatenia a úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 336 eur od 14. 05. 2019, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v plnom rozsahu.

III. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (Okresný súd Nitra) rozsudkom zo dňa 24.5.2022 č. k. 36Csp/85/2022-82 pri právnom posúdení podľa § 5 ods. 1, 4, § 15 ods. 1, § 43 ods. 1 a 12, § 44 ods. 1 zák. č. 351/2011 Z. z., o elektronických komunikáciách (ďalej len „ZoEK“), § 52 ods. 1, 2 a § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ“) ako nedôvodnú zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 578,07 eura s príslušenstvom.

2. O náhrade trov prvoinštančného konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP s tým, že plne úspešnému žalovanému v spore nárok na náhradu týchto trov nepriznal, pretože žalovanému preukázateľne v súvislosti s týmto sporom žiadne trovy nevznikli, resp. si ich náhradu vôbec neuplatnil (čl. 17 základných princípov CSP).

3. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej súd prvej inštancie uviedol, že na právny vzťah založený zmluvou o poskytovaní verejných služieb je potrebné aplikovať zák. č. 351/2011 Z. z., o elektronických komunikáciách, ust. § 52 a nasl. OZ, ako aj zák. č. 250/2007 Z. z., o ochrane spotrebiteľa. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba zo strany žalobcu nebola podaná dôvodne z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane v žalobe uvedeného žalobcu. Pasívna vecná legitímácia v danom spore bola preukázaná v osobe žalovaného ako dlžníka zo zmluvného vzťahu. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu odvodzoval z uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19.11.2020, pripojenej k podanej žalobe.

4. V prípade pohľadávok rezultujúcich zo záväzkového vzťahu medzi podnikom a účastníkom podľa ZoEK je však potrebné okrem ust. § 524 OZ aplikovať aj ust. § 43 ods. 13 ZoEK. Žalobcu v tomto spore zaťažovala povinnosť preukázať dodržanie postupu zakotveného v tomto ustanovení, t. j. že právny predchodca žalobcu ako veriteľ pohľadávky a podnik, písomne vyzval žalovaného ako účastníka na úhradu dlhu, pričom tento bol napriek výzve v omeškaní s jeho splácaním nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, pretože splnenie tohto postupu je predpokladom postúpenia splatnej pohľadávky podniku voči účastníkovi na tretí subjekt bez súhlasu účastníka.

5. Žalobcu súd vyzval na späťvzatie žaloby, pretože zo skutočností uvádzaných v žalobe, ako aj z predložených listinných dôkazov nebolo zrejmé, že by bol žalovaný vyzvaný pred postúpením pohľadávky v súlade s ust. § 43 ods. 13 ZoEK. Z uvedeného dôvodu žalobca potom nie je aktívne vecne legitimovaným subjektom v tomto spore. Súd upovedomil žalobcu v tom smere, že s ním predložených dôkazov nevyplýva, že by žalovanému bola doručená, prípadne doručovaná výzva, v ktorej by bol oboznámený s omeškaním, pokiaľ ide o splnenie jeho záväzku. Zároveň bol oboznámený o tom, že súd vo veci rozhodne bez nariadenia pojednávania. Výzva bola právnenému zástupcovi žalobcu doručená dňa 22.4.2022 s tým, že v súdom určenej lehote 10 dní a ani do dňa rozhodnutia prvoinštančného súdu, žalobca nedoručil žiadne vyjadrenie k predmetnej výzve.

6. V tejto súvislosti konajúci súd uviedol, že žalobca nijakým spôsobom nepreukázal v spore, že by sa upomienka, prípadne pokus o zmier na úhradu dlžnej sumy 283,07 eura doručila, resp. dostala do dispozičnej sféry žalovaného. Žalobca zostal v spore pasívny a to aj napriek tomu, že ho súd oboznámil s tým, že nemá preukázané splnenie podmienok pre postúpenie pohľadávky, podľa ZoEK. V spore taktiež nebolo preukázané a ani tvrdené, že by žalovaný dal právnenému predchodcovi žalobcu súhlas na postúpenie pohľadávky, pričom v takomto prípade by sa tak zaslanie vyššie spomenutých výziev a nepretržite dlhšie ako 90 dní trvajúce omeškanie žalovaného so splnením peňažného záväzku nevyžadovalo. Súd je toho názoru, že výzva podľa § 43 ods. 13 ZoEK má aj z hľadiska svojho obsahu byť jasná a zrozumiteľná a to tak, aby bolo dlžníkovi zrejmé, že ak neuhradí splatný dlh, vzniká veriteľovi právo túto pohľadávku po splnení zákonom určených podmienok postúpiť na tretiu osobu. Preto aj listinu označenú ako pokus o zmier znejúcu iba na sumu 283,07 eura nemožno považovať za písomnú výzvu podľa § 43 ods. 13 cit. zák.

7. V zmysle uvedeného má súd za to, že v danom prípade nebola splnená ani jedna z podmienok, za ktorých môže podnik postúpiť svoju splatnú pohľadávku inej osobe, a síce písomná výzva, ktorá sa dostala do dispozičnej sféry dlžníka, viac ako 90 dní trvajúce omeškanie so splnením peňažného záväzku napriek tejto výzve, ako ani súhlas účastníka s postúpením pohľadávky.

8. Postúpenie pohľadávky podnikom na inú osobu bez splnenia podmienok uvedených v ust. § 43 ods. 13 ZoEK je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom a takýto právny úkon je tak v časti žalobou uplatňovanej pohľadávky absolútne neplatný podľa § 39 OZ, na ktorú neplatnosť musí súd prihliadať ex offo. Vzhľadom k tomu, že postúpenie predmetnej pohľadávky je neplatným právnym úkonom, žalobca potom v danom prípade nie je veriteľom žalovaného. S poukazom na uvedené, súd prvej inštancie podanú žalobu žalobcu pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie na jeho strane v celom rozsahu zamietol.

9. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca argumentujúc danosťou odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, t. j. nesprávnym právnym posúdením súdom prvej inštancie. Navrhol zmenu rozsudku prvej inštancie podľa § 388 CSP tak, že žalovaný bude zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 578,07 eura, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 29,85 eura od 15.1.2019 do zaplataenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 170,65 eura od 14.2.2019 do zaplataenia, úrok z omeškania ročne zo sumy 25,66 eura od 14.3.2019 do zaplataenia, úrok z omeškania ročne zo sumy 16 eur od 12.4.2019 do zaplataenia a úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 336 eur od 14.5.2019 do zaplataenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia.

10. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania vec nesprávne právne posúdil. Aktívnu vecnú legitimáciu v spore žalobca preukázal oznámením o postúpení pohľadávky v zmysle § 43 ods. 13 zák. č. 351/2011 Z. z., o elektronických komunikáciách. Predmetné oznámenie bolo žalovanému

zaslané na adresu zasielania písomných listín uvedenú v zmluve o poskytovaní verejných služieb, t. j. Z., a to dňa 4.12.2020. Z dôvodu aktívnej legitímácie (jej posúdenia) žalobca predložil zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 19.11.2020 spolu s identifikáciou postúpenej pohľadávky. Relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupom bola v hmotnoprávnej rovine preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu v tomto spore. V tejto súvislosti odvolateľ poukázal na obsah rozsudku NS SR sp. zn. 4Obo/210/01 zo dňa 11.6.2013.

11. Za účelom preukázania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a zároveň aj z dôvodu dodržania príslušných ust. ZoEK boli súdu predložené výzvy právneho predchodcu žalobcu zo dňa 31.12.2018, 28.1.2019, 20.3.2019 a 30.4.2019, pričom žalovaný zvolil v bode 11. formu zasielania faktúr prostredníctvom elektronickej formy faktúry na svoju mailovú adresu, ktorú uviedol v Zmluve o poskytovaní verejných služieb. Týmto postupom došlo k splneniu podmienok v zmysle § 43 ods. 13 ZoEK. Predmetné výzvy boli žalovanému doručované v súlade s bodom 17 „Oznamovanie“ všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefonickej siete spoločnosti O2 Slovakia. Faktúry boli zasielané do dispozičnej sféry žalovaného. Tu odvolateľ dal do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26.1.2022 sp. zn. 19CoCsp/24/2021, podľa ktorého odvolací súd považoval predložené faktúry za výzvy podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení. Doručenie predmetných faktúr poskytlo dlžníkovi (žalovanému) takú ochranu, ako ju vyžaduje obsah ust. § 43 ods. 13 ZoEK. Žalobca taktiež doručil súdu aj „Pokus o zmier“ zo dňa 28.2.2019, ktorým dôkazom opätovne preukazuje splnenie zákonných podmienok platného postúpenia pohľadávky podľa § 43 ods. 13 ZoEK. Táto výzva bola zaslaná žalovanému obyčajnou poštovou zásielkou (list II. triedy) na adresu uvedenú žalovaným v Zmluve o poskytnutí verejných služieb. Žalovaný bol napriek výzvam právneho predchodcu žalobcu viac ako 90 dní v omeškaní so zaplatením svojho dlhu podniku, na ktoré splnenie dlhu bol preukázateľne vyzvaný, a preto je možné prijať ten záver, že postúpenie pohľadávky v danom prípade bolo platné, pretože bolo realizované v súlade s ust. § 43 ods. 13 ZoEK.

12. Splnenie zákonnej podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 43 ods. 13 ZoEK zo strany postupcu je naplnené tiež poučením dlžníka o existencii dlhu, realizovaným prostredníctvom SMS notifikácií, upomienok, emailových notifikácií a telefonických výziev. K postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplata sa v tomto spore domáha žalobca voči žalovanému, došlo riadne a platne, čo znamená, že aktívna vecná legitímácia žalobcu pre tento spor je daná.

13. Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

14. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie v danej veci bolo podané oprávneným subjektom v rámci zákonnej lehoty pre podanie odvolania (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), viazaný pritom rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP). Následne odvolací súd podané odvolanie žalobcu vyhodnotil za opodstatnené a rozhodol o ňom za použitia ust. § 388 CSP, pretože nezhliadol procesné dôvody pre potvrdenie a ani pre zrušenie napadnutého rozsudku, tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Hlavným dôvodom, ktorý primäl odvolací súd k aplikácii procesnej zmeny v zmysle § 388 CSP, bolo nesprávne právne posúdenie prejednávanej veci zo strany prvoinštančného súdu.

15. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2, veta tretia CSP, súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ navrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí dôkaz.

Podľa § 300 CSP, na konanie podľa tohto oddielu sa primerane použijú všeobecné ustanovenia o konaní, ak nie je ustanovené inak.

Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

16. V rámci tohto odvolacieho konania odvolací súd pri viazaní svojou zákonnou povinnosťou skúmať, či odvolaním žalobcu napadnutý - zamietajúci rozsudok súdu prvej inštancie nebol vydaný v konaní postihnutom niektorou z procesných väd zakotvených v ust. § 389 ods. 1 CSP zistil, že ani jednou v citovanom zákonom ustanovení napadnutý rozsudok netrpí, a preto ho podľa § 388 CSP zmenil v tom rozsahu, ako je uvedený v rámci výroku tohto rozsudku. K aplikácii tohto procesného postupu v danej prejednávanej veci bolo pristúpené odvolacím súdom preto, že tento nevzhladol existenciu podmienok pre zrušenie a ani pre potvrdenie napadnutého rozsudku. Hlavný a v podstate jediný dôvod, ktorý primäl odvolací súd k aplikácii procesného postupu v zmysle § 388 CSP prejaviacieho sa v zmene napadnutého rozsudku, bola tá skutočnosť, že prvoinštančný súd inak pri dostatočne zistenom rozsahu skutkového stavu, ním prejednanú vec na prvom stupni pod sp. zn. 36Csp/85/2022 nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane v tomto spore vystupujúceho žalobcu, pre ktorý nedostatok podanú žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

17. Na margo uvedeného odvolací súd poznamenáva, že sa prikláňa k právnomu názoru žalobcu prezentovaného v ním podanom odvolaní v tom smere, že mu svedčí dostatok aktívnej vecnej legitímácie v tomto spore ako jednej zo základných podmienok pre vedenie konania. V tejto súvislosti je potrebné predovšetkým vychádzať z obsahu oznámenia o postúpení pohľadávok vypracovaného žalobcom dňa 4.12.2020, ktoré oznámenie bolo zaslané žalovanému. Vychádzajúc z obsahu odôvodnenia rozsudku NS SR zo dňa 11.6.2013 sp. zn. 4Obo/210/01 ako súčasť súdnej praxe v tejto oblasti vyplýva ten záver, že samotné relevantné oznámenie postupcu (ako v danom prípade oznámenie žalobcu zo dňa 4.12.2020) o postúpení danej pohľadávky dlžníkovi, bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky.

18. V rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku pri posudzovaní dostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu nevenoval z hľadiska právneho významu dostatočnú pozornosť výzvam právneho predchodcu žalobcu zo dňa 31.12.2018, 28.1.2019, 29.3.2019 a 30.4.2019, podľa predmetnej zmluvy a na základe voľby žalovaného elektronickou formou faktúry zasielaných žalovanému na jeho emailovú adresu. Doručením týchto výziev splnil žalobca, resp. jeho právny predchodca všetky esenciálne podmienky vyžadované obsahom ust. § 43 ods. 13 ZoEK. Navyše žalobca v spore preukázal aj doručenie výzvy zo dňa 28.2.2019 nazvanej „Pokus o zmier“ žalovanému, čo predstavuje takisto splnenie jednej z podmienok riadneho (platného) postúpenia pohľadávky podľa § 43 ods. 13 cit. zák. Doručovanie predmetných výziev žalovanému bolo realizované v súlade s bodom 17 Všeobecných podmienok poskytovania, verejných elektronických komunikačných služieb a zároveň aj v súlade s obsahom uzatvorenej Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 16.12.2018 (Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19CoCsp/24/2021 zo dňa 26.1.2022).

19. Záverom odvolací súd poznamenáva, že vzniklý zmluvný vzťah medzi stranami tohto sporu na základe Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 16.12.2018 (medzi právny predchodcom žalobcu a samotným žalovaným) je potrebné zo strany žalovaného vnímať ako totálnu ignoranciu zásady, že zmluvy je potrebné plniť (pacta sunt servanda), pretože žalovaný z titulu poskytnutých služieb a dodaného telekomunikačného zariadenia Samsung A7 DUOS neuhradil žalobcovi ani jedno euro. Uvedené znamená, že v prípade žalovaného nie je sporná doba omeškania v trvaní minimálne 90 dní. Čo sa týka účinnosti zák. č. 351/201 Z. z., o elektrických komunikáciách, tak doba jeho účinnosti sa vzťahuje na časové obdobie od 1.11.2011 do 31.1.2022 s tým, že od 1.2.2022 bol tento zákon zrušený.

20. V kontexte uvedeného odvolací súd napadnutý prvoinštančný rozsudok v oboch jeho výrokoch (výrok I. a II.) podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

21. O náhrade trov prvoinštančného konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, 2, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP tak, že nárok na ich náhradu v plnom rozsahu priznal úspešnému žalobcovi voči neúspešnému žalovanému v tomto spore.

22. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2, § 255 ods. 2 a § 262 CSP s tým, že nárok na ich plnú náhradu priznal plne úspešnému žalobcovi voči neúspešnému

žalovanému v odvolacom konaní. O výške priznanej náhrady na prvoinštančnom a aj odvolacom súde rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnom skončení konania vo veci samej.

23. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).